

KIRJE G. MJASNIKOVILLE

5/VIII 1921.

Tov. Mjasnikov!

Luin vasta tänään *molemmat* artikkelinne. En tiedä, minkälaisia olivat puheenne Permin (luullakseni Permin) järjestössä ja mistä johtuu selkkaus mainitun järjestön kanssa. Siitä en voi puhua. Sen asian selvittää Organisaatiobyroo, joka on, kuten kuulin, asettanut erikoisen valiokunnan.

Minun tehtäväni on toinen: antaa arvio kirjeistänne kirjallisina ja poliittisina asiakirjoina.

Mielenkiintoisia asiakirjoja!

Artikkeli „Kipeitä kysymyksiä” osoittaa mielestäni erittäin havainnollisesti teidän perusvirheenne. Ja pidän velvollisuutenani tehdä kaikkeni, jotta saisın teidät vakuuttamaan siitä.

Artikkelin alussa te käytätte dialektiikkaa oikein. Niin, se, joka ei käsitä „kansalaisista”-tunnuksen vaihtamista tunnuksen „kansalaisrauha”, on vähintäänkin naurettava. Niin, siinä te olette oikeassa.

Mutta nimenomaan siksi, että te olette siinä oikeassa, minua ihmetyttää, miten saatatte unohtaa johtopäätöksissänne dialektiikan, jota olette itse käyttänyt oikein.

„...Painovapaus kaikille monarkisteista anarkisteihin saakka...” Mainiota! Mutta suokaa anteeksi, kaikki marxilaiset ja kaikki vallankumouksemme nelivuotista kokemusta ajatelleet työläiset sanovat: selvittäkäämme, millainen painovapaus? mitä varten? mille luokalle?

Me emme usko „absoluutteihin”. Me nauramme „puhtaalle demokratialle”.

„Painovapauden” tunnuksesta tuli keskiajan lopulla suuri yleismaailmallinen tunnus ja sellaisena se pysyi aina XIX vuosisataan saakka. Miksi? Siksi, että se ilmensi edistyksellistä porvaristoa, t.s. porvariston taistelua pappeja ja kuninkaita, feodaaleja, tilanherroja vastaan.

Maailmassa ei ole yhtään maata, joka olisi tehnyt ja tekisi yhtä paljon joukkojen vapauttamiseksi *pappien* ja *tilanherrojen* vaikutusvallasta kuin VSFNT. Tätä „painovapauden” tehtävää me olemme täyttäneet ja täytämme *parhaiten* maailmassa.

Painovapaus kaikkialla maailmassa, missä on kapitalisteja, on vapautta *ostaa* sanomalehtiä, *ostaa* kirjailijoita, *lahjoa*, ostaa ja muokata „yleistä mielipidettä” *porvariston* eduksi.

Se on tosiasia.

Sitä ei kukaan voi milloinkaan kumota.

Entä meillä? Voiko kukaan kieltää, että porvaristo on lyöty, *mutta ei tuhottu?* että se *lymyy?* Sitä ei voida kieltää.

Painovapaus VSFNT:ssa, joka on porvarillisen vihollis-maailman ympäröimä, olisi porvariston ja sen uskollisten palvelijain, menshevikkien ja eserrien, *poliittisen järjestäytymisen* vapautta.

Se on kumoamaton tosiasia.

Porvaristo (maailman mitassa) on vielä meitä voimakkaampi ja jopa moninkertaisesti. Jos sille annetaan *vielä* sellainen ase kuin poliittisen järjestäytymisen vapaus (=painovapaus, sillä lehdistö on poliittisen organisaation keskus ja perusta), se merkitsee, että helpotetaan vihollisen toimia, autetaan luokkavihollista.

Me emme halua päätyä itsemurhaan ja siksi emme sitä tee.

Näemme selvästi *tosiasian*: „painovapaus” merkitsee *käytännössä* sitä, että kansainvälinen porvaristo ostaa viipymättä satoja ja tuhansia kadetti-, eserrä- ja menshevikkikirjailijoita ja järjestää heidät harjoittamaan propagandaa, taistelemaan meitä vastaan.

Se on tosiasia. „He” ovat meitä rikkaampia ja ostavat kymmenen kertaa suuremman „voiman” kuin mitä meillä on käytettävissämme.

Ei. Sitä emme tee, emme rupea auttamaan maailman porvaristoa.

Miten olette voineet *luisua* yleisestä luokka-arviosta, t.s. *kaikkien* luokkien välisten suhteiden arvioinnin kannasta sentimentaalisen poroporvarilliseen arvioon? Se on minulle arvoitus.

Kysymyksessä „kansalaissota vai kansalaisrauha”, kysymyksessä siitä, miten *me* olemme valloittaneet talonpoikaista ja *jatkamme* sen valloitusta (proletariaatin puolelle), näissä kahdessa tärkeimmässä, perusluontoisessa, yleismaailmallisessa (=maailmanpolitiikan *ydintä* koskevassa) kysymyksessä (joille *molemmat* artikkelinne on omistettu) te *kykenitte* asettumaan marxilaiselle eikä poroporvarilliselle, sentimentaaliselle näkökannalle. Siinä te osasitte *ottaa huomioon asiallisesti* ja kylmästi *kaikkien* luokkien keskinäiset suhteet.

Ja sitten olette yhtäkkiä luisunut sentimentalismiin kuluun.

„...Meillä on kosolti räikeitä epäkohtia ja väärinkäytöksiä: painovapaus paljastaa ne...”

Juuri tässä te olette sotkeutunutkin, sikäli kuin voin päätellä kahden artikkelin perusteella. Te olette antanut valitettavien ja katkerien *tosiseikkojen* tietyn paljouden *masentaa* itsenne ja kadottanut kyvyn arvioida *kylmästi* voimia.

Painovapaus auttaa maailman porvariston *voimaa*. Se on tosiasia. „Painovapaus” *ei edistä kommunistisen puolueen puhdistamista* Venäjällä sen monista heikkouksista, virheistä, puutteista ja sairauksista (sairauksia on koko joukko, se on kiistämätöntä), sillä sitä maailman porvaristo *ei halua*, vaan painovapaudesta tulee *tuon maailman porvariston* ase. Porvaristo ei ole kuollut. Se on elossa. Se seisoo vierellä ja vaanii. Se on jo *palkannut* Miljukovin, jota Tshernov ja Martov (osaksi tyhmyyttään, osaksi meihin kohdistuvasta ryhmäkuntaisesta kiukusta, mutta pääasiassa pikkuporvarillis-demokraattisen asenteensa objektiivisen logiikan pakosta) palvelevat „hengessä ja totuudessa”.

Te „olette joutunut väärään kyökkiin”.

Te olette halunnut *lääkitä* kommunistista puoluetta ja aiotte turvautua *lääkkeeseen*, joka tuottaa varman kuoleman — sitä ette tietystikään aiheuta te, vaan maailman porvaristo (+Miljukov+Tshernov+Martov).

Te olette unohtanut pikkuseikan, aivan vähäisen pikkuseikan, nimittäin maailman porvariston ja sen „vapauden” ostaa *omakseen* sanomalehtiä, ostaa itselleen *poliittisen organisaation keskuksia*.

Ei. Sille tielle me emme lähde. *Tuhannesta* tietoisesta työläisestä *yhdessänsataa* ei lähde sille tielle.

Sairauksia meillä on paljon. Sellaiset virheet (meidän *yhteiset* virheemme, kaikki erehtyivät, sekä *Työ- ja Puolustusneuvosto, Kansankomissaarien Neuvosto* että Keskuskomitea) kuin polttoaineiden ja *elintarvikkeiden* jakelussa syksyllä ja talvella 1920 (ne olivat suunnattomia virheitä!!) kärjistikivät asemastamme aiheuttuvia sairauksia vielä moninkertaisesti.

Puute ja hätä on suuri.

Vuoden 1921 nälänhätä *on pahentanut* sitä tavattomasti.

Me selviydymme helvetillisellä työllä, mutta selviydymme kuitenkin. Ja olemme jo alkaneet selviytyä.

Me selviydymme, sillä noudatamme pohjaltaan oikeaa politiikkaa, joka ottaa huomioon *kaikki* luokkavoimat *kansainvälisessä* mitassa. Selviydymme, sillä emme kaunistele asemaamme. Tunneimme kaikki vaikeudet. Näemme *kaikki* sairaudet. Parannamme niitä järjestelmällisesti ja sitkeästi antautumatta paniikin valtaan.

Te olette antautunut paniikin valtaan ja luisunut tuota kaltevaa pintaa niin pitkälle, että näyttää kuin olisitte perustanut jotakin uuden puolueen tapaista tai tehnyt itsemurhan.

Ei saa antautua paniikin valtaan.

Kommunistisolujen irrallisuus puolueesta? Sitä ilmenee. Se on paha, onnettomuus, sairaus.

Sitä on. Se on vaikea sairaus.

Me näemme sen.

Sitä ei pidä parantaa „vapaudella” (*porvaristoa varten*), vaan proletaarisilla ja puoluetoimenpiteillä.

Siinä, mitä te puhutte talouden kohentamisesta, „moottoriauroista” y.m., taistelusta „vaikutusvallasta” talonpoikaiston keskuudessa j.n.e., on *paljon* oikeaan osunutta, paljon hyödyllistä.

Miksi ette voisi *tähdentää* tätä puolta? Pääsemme silloin yhteisymmärrykseen ja ryhdymme työhön yksimielisesti saman puolueen puitteissa. Siitä koituu valtavan suurta hyötyä, *mutta ei heti*, vaan *hyvin* hitaasti.

On elvytettävä Neuvostojen toimintaa, saatava mukaan puolueeseen kuulumattomat, annettava *puolueeseen kuulumattomien* tarkastaa puolueenjäsenten työtä — se kaikki on ehdottomasti oikein. Siinä on työtä *riittämiin asti*. Siinä on koskematon työkenttä.

Miksi ette voisi *sitä* kehitellä *asiallisesti*? kirjassessa edustajakokoukselle?

Miksi ette voisi käydä käsiksi siihen?

Miksi pitäisi pelätä *arkista* työtä (väärinkäytökset pitää *hävittää* Keskuskontrollikomission, puoluelehdistön, „Pravdan” kautta). Kun ihmiset eivät usko hitaaseen, vaikeaan, raskaaseen arkityöhön, he antautuvat paniikin valtaan ja etsivät „helppoa” ulospääsyä: „painovapaus” (*porvaristoa varten*).

Miksi teidän täytyy pitää kiinni virheestänne, ilmeisestä virheestä, puolueelle vieraasta ja *proletariaatinvastaisesta* „painovapauden” tunnuksesta? Miksi ette voisi ryhtyä vähemmän „loisteliaaseen” työhön (missä on vähemmän porvarillista loistoa), arkiseen työhön, karsimaan asiallisesti pois väärinkäytöksiä, taistelemaan asiallisesti niiden poistamiseksi, *auttamaan* asiallisesti puolueeseen kuulumattomia.

Milloin te olette ilmoittanut Keskuskomitealle *siitä ja siitä* väärinkäytöksestä? ja ehdottaneet sitä ja sitä *keinoa* sen korjaamiseksi, poistamiseksi?

Ette kertaakaan.

Ette yhtään ainoata kertaa.

Olette havainnut kosolti vitsauksia ja sairauksia, joutunut epätoivoon ja heittäytynyt vieraaseen syliin, porvariston syliin („painovapaus” *porvaristoa varten*). Neuvon teitä, älkää antautuko epätoivon ja paniikin valtaan.

Meillä sekä meille myötämielisillä, työläisillä ja talonpojilla, on vielä ehtymättömästi voimia. On vielä riittävästi terveyttä.

Me parannamme huonosti sairauksia.

Me toteutamme huonosti tunnusta: nostakaa esiin puolueeseen kuulumattomia, antakaa puolueeseen kuulumattomien tarkastaa puolueenjäsenten työtä.

Mutta me voimme tehdä ja tulemme tekemään tällä alalla sata kertaa enemmän kuin nykyään.

Ja luotan siihen, että te harkittuanne järkevästi ette rupea väärän itserakkauden vuoksi pitämään kiinni

ilmeisestä poliittisesta virheestä („painovapaus”), vaan saatuanne hermonne kuntoon ja vapauduttuanne paniikkimieli-aloista ryhdytte asialliseen työhön: edistätte *yhteyksien* lujittamista puolueeseen kuulumattomiin, autatte puolueeseen kuulumattomia puolueenjäsenten työn *tarkastuksessa*.

Tällä alalla on työtä loputtomiin. Ja tässä työssä sairaus voidaan (ja täytyy) parantaa, hitaasti, mutta todella *parantaa*, eikä sumentaa ajatuksiaan „painovapaudella”, tuolla „loistavalla” virvatulella.

Kommunistisin tervehdyksin *Lenin*

Julkaisu v. 1921

*Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan*
